UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor, Coordinatus, Seu Omnes ...

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

50. An designatio Oratorii privati virture Bullæ Cruciatæ tempore interdicti possit fieri à quocumque Ordinario? Et an hoc non procedat in designatione Oratorii privati, quod viris Nobilibus à ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-76369

Visual Library

quia non video illam in Hiſpania practicatam, & Hiſpani ſemper hanc facultatem petunt à Pontifice, vel à Nuntio, cui aliquando Pontifex non concedit, vel tollit. Et ideò Garcias *in Sum. Theol. mor. tract. 3. diffi- cul. 8. punct. 2. num.* 15 ſic ait: [Finalmente aora nouiſſime en eſte Enero de 1644. me ha referido el Reuerendiſſimo P. Iuan Velez, Predicador de ſu Mageſtad, y Obiſpo electo de Guadalajara de las Indias, que le dixo el Señor Nuntio el Cardenal Pancirolo en Madrid, que tenia vn Breue de ſu Santidad, en que le prohibia dar licencia para dezir Miſſa en Oratorios priuados en caſas de los ſeculares: y aſſi oy ya eſta cerrada la puerta à eſto de tal ſuerte, que ſolo el Papa puede.] Non eſt igitur admittenda dicta poteſtas in Commiſſario cruciatæ. Et ita noſtram ſententiam tenet etiam Quintanadueñas *in Theolog. mor. tom. 1. tr. 7. ſin. 33. n. 7.* negans hanc facultatem Commiſſario poſt Breue Pauli V.

RESOL. L.

An deſignatio Oratorij priuati virtute Bullæ Cruciatæ tempore interdicti poſſit fieri à quocumque Ordinario?

Et an hoc non procedat in deſignatione Oratorij priuati quod viris Nobilibus à Pontifice conceditur, ſed talis deſignatio fieri debet ab Ordinario loci? Ex p. 9. tr. 1. Reſ. 26.

§. 1. NOminatim contra me negatiuam ſententiam tenet doctus, & indiſſolubili amicitiæ vinculo mihi coniunctus P. Franciſcus Bardi *in Bull. Cruc. part. 2. tract. 2. cap. 2. ſect. 2. num.* 6. Probat hanc ſententiam primo, ex cap. *His ergo. dict. 1. de conſecr.* vbi ſtatuitur, non eſſe licitum celebrare extra Eccleſiam conſecratam, niſi in illis locis in quibus Epiſcopus proprius iuſſerit: Epiſcopus autem proprius eſt Diœceſanus, ſine cuius licentia inutilis erit quæcumque alia alterius Diœceſani: & ferè idem dicitur in c. *Clericus eodem tit.* & cap. *Quidam.* 18. *q.* 2. ſic dicitur *Placuit igitur, neminem aut ædificare, aut conſtruere Monaſteria, aut Pratorij domum ſine conſcientia ipſius ciuitatis Epiſcopi, id eſt, ſine eius conſenſu.* Rurſus hoc ipſum docet Panormitanus *in Rubric. de conſecr. Eccleſ. n.* 1. inquiens: [in Oratoriis priuatis non celebretur ſine licentia ſui Epiſcopi.] Et hoc etiam ſignificauit Ancharanus *in cap. Auctorit. num. 2. de priu. in. 6.* dum dicitur: *Pontifex concedit per hanc Bullam Sacrificium offerri poſſe tempore interdicti in Oratorio. quod debet viſitari, & deſignari ab Ordinario*: neceſſe eſt, vt intelligat de Ordinario illo, ſine cuius licentia, vt ſtatuunt ſacri Canones, Miſſa extra Eccleſiam celebrari non poteſt, & hoc etiam modo conditio iſta eſt interpretanda, dum in Breuibus pro perſonis particularibus conceditur facultas erigendi Oratorium in domo priuata, & praxis hoc ipſum oſtendit: nam ſolus Ordinarius proprius pro exequutione Breuis Apoſtolici viſitat, & deſignat locum. Præterea hanc ſententiam docet Suarez *in 3. part. S. Thomæ, tom. 3. diſp. 81. ſect. 3. poſt verſic. Secundò obſeruandum*: vbi tradit vniuerſalem doctrinam dicens, ad vnumquemque Epiſcopum ſpectare in propria Diœceſi deſignare loca, in quibus vel Sacrificium offerre, vel Sacramenta miniſtrare liceat. Quam doctrinam etiam ponit Perſicus *de offic. Sacerd. lib 1. cap. 6. dub. 3. num.* 22. & idem aſſerunt Vaſquez *in 3. p. tom. 3. diſt. 233. n. 2.* ex Angelo, Fagundez *de præcepto Eccleſ. lib. 3. cap. 13. n. 7. in fine* & alij. Ratio pro hac concluſione iam tacta eſt: nam, cùm viſitatio, & deſignatio iſta, ſit actus iuriſdictionis, & pertineat ad forum externum iudiciale, nequit ab Epiſcopo in non ſubditos, ſed in proprios ſubditos exerceri.

2. Verùm, licèt hæc opinio ſit probabilis, ſententiam affirmatiuam, quam docui, non minùs eſſe probabilem exiſtimo; & præter Trullench, & Ludouicum à Cruz, illam nouiſſimè tenet ex Societate Pater Quintanadueñas *in Theol. mor. tom. 1. tract. 7. ſing. 22. num. 1. in fine*, & doctus Pater Hieronymus Garcias *in Summa Theol. mor. tract. 3. difficul. 8. dub. 2. punct. 3. numero* 24. vbi ſic ait: [Quanto a lo primero, aduierto, que eſto priuilegio de la Bula concede poder oyr Miſſa, y hazerla dezir en Oratorios priuados aprouados por el Ordinario; que para eſta approuacion no es neceſſario, que el Obiſpo Dioceſano lo apruebe, ſino que baſta la aprouacion de qualquier Obiſpo, porque ſi para elegir Confeſſor, baſta en opinion prouable, que lo eſtè por qualquier Ordinario; à fortiori lo ſera, que el Oratorio lo eſtè por qualquier.] Ita ille, cui etiam adde ex Societate Caſtrum Palaum *tom. 4. tract. 25. diſp. vn. punct. 6. num.* 3. Vnde pro me, contra amiciſſimum Patrem Bardi, ſtant vſque adhuc quinque Doctores.

3. Verùm, cùm in foro externo Epiſcopus loci poſſit diſſidia excitare, melius eſſet ab illo deſignationem, & approbationem Oratorij expoſcere. Nota tamen, quòd licèt, vt dixi, noſtra ſententia ſit probabilis, tamen non procedit in deſignatione Oratorij priuati, quod viris nobilibus à Pontifice conceditur: nam in conceſſione, & Breui Pontificio apponitur, vt talis deſignatio efficiatur ab Ordinario loci: & ita me citato tenet doctus, & amiciſſimus Pater Pellizzarius *in Manual. Reg. tom. 2. tract. 8. cap. 2. ſect. 2. num.* 142. Sup. hoc lege doctr. Reſ. & §. not. præteritæ.

RESOL. LI.

Qui intelligantur ſub nomine domeſticorum, vt poſſint in Oratorio priuato audire Miſſam tempore interdicti vigore Bullæ Cruciatæ?

Et an ſi quis ſtet extra domum Domini, ſi eius expenſis alitur, poſſit gaudere dicto priuilegio Bullæ Cruciatæ?

Et an Dominus poſſit, audito Sacro, alteri intereſſe in gratiam famulorum, qui aberant?

Et notatur, quod Sacerdos priuilegiatus tempore interdicti, virtute Cruciatæ, poteſt eligere laicum vt inſeruiat Sacro, ſi non inueniat Miniſtrum habentem priuilegium aſſiſtendi Diuinis tempore interdicti; non autem hoc facere poterit, ſi Miniſtrum priuilegiatum reperiat. Ex p. 9. tr. 1. Reſ. 27.

§. 1. AD hoc dubium ſic reſpondet Pater Bardi *in Bull. Cruc. part. 2. tract. 2. cap. 3. ſect. 1. n.* 5. [Domeſtici nuncupantur familiares ipſi, ſi in eadem domo cum domino habitant: & ita appellantur, quaſi domui aſtantes. Ad rationem verò domeſtici non ſufficit ſola habitatio, veluti materialis in eadem domo; ſed vlteriùs requiritur, vt ipſi habitantes alterutra ſubiectione ex enumeratis ſint affecti, nempe, vel ſubiectione ſeruitutis, vel ſubiectione patriæ poteſtatis: quod expreſsè docet Felinus *cap. In litteris, de teſtib. num.* 1. & Baldus, Archidiaconus, Ioannes Andreas, quos laudat & ſequitur Sanchez *in opuſc. lib. 7. cap. 1. dub. 20. num.* 22. ideoque optimè concludit Felinus ex ſua, & aliorum ſententia, per rationem domeſtici ſimpliciter acceptam importari quandam ſubiectionem: ex qua etiam infert, non omnes cohabitantes in eadem domo appellari domeſticos; & hoc quia poſſunt omni ſubiectione carere ad dominum totius familiæ.] Sup. hoc ſup. lege doctr. §. 1. & 2. Reſ. 41 ſignanter §. vlt. & inf. ex Reſ. 53. §. Sed. propè fin. & ſeq. & abſque Cruciata ſupra ex Reſ. 33. §. vlt. pro parte.

2. Sed